

F. t. l. vedr. dobbeltbeskatningsloven mellem Danmark og Singapore

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter stk. 3, litra b, gælder, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvindelse af sådanne - udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder i en periode på 12 måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. 5 måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter virksomheden i de følgende 5 måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om efterforskning efter naturforekomster.

Efter stk. 3, litra c, har et foretagende i den ene stat et fast driftssted i den anden stat, hvis det leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning, gennem ansatte eller andet personale i mere end 90 dage inden for en periode på 12 måneder. Denne regel findes heller ikke i OECD-modellen. Danmark har accepteret tilsvarende regler i overenskomster med andre lande, og reglen findes også i den gældende overenskomst med Singapore.

Artikel 5, stk. 4, bestemmer, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 5 og 6 omhandler virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en fuldmagtsgiver fra Singapore, men efter dansk intern skattelovgivning udnytter Danmark ikke denne beskatningsret.

Endelig bestemmer stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i foretagendets bopælsstat, medmindre foretagendet udøver virksomheden gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte foretagendet af den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-5 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 6 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomst, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal denne indkomst behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og luftfart.

Fortjeneste, som et rederi- eller luftfartsforetagende opnår ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Efter stk. 2 gælder dette også for fortjeneste, som et rederi- eller luftfartsforetagende opnår ved at deltage i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Efter stk 3 gælder det samme for et foretagendes fortjeneste ved udleje af skibe og fly på bareboat basis samt fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, såfremt udlejen af skibe og fly hhv. containerudlejen m.v. er knyttet til drift af skibe og fly i international trafik.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Stk. 5 indeholder en undtagelse, hvorefter stk. 1 - 3 ikke gælder, når et skib eller et fly anvendes udelukkende mellem steder i den ene stat og en eller flere strukturer, der benyttes til efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster i vande, der støder op til denne stats territorialfarvande. Denne bestemmelse,